

Spm. nr. S 3066

Til statsministeren (21/6 01) af:

Frank Dahlggaard (UP):

»Vil statsministeren drage omsorg for, at Økonomiministeriet og Finansministeriet ikke fremover misbruges til at fremstille absurde notater som f.eks. det notat med »argumenter« for et euroja, som Økonomiministeriet og Finansministeriet offentliggjorde en uge før folkeafstemningen om euroen 28. september 2000?«

Begrundelse

På forsiden af Jyllands-Posten (JP) søndag den 17. juni 2001 retter flere nationaløkonomer et voldsomt angreb på Økonomiministeriet og Finansministeriet for de regnestykker og konklusioner, som blev bragt i ministeriernes notat »Større velfærd ved ØMU-deltagelse«. Dette notat, som økonomiministeren og finansministeren præsenterede ved et stort pressemøde kun en uge før eurofolkeafstemningen den 28. september 2000, påpegede, at ved et ja til euroen, ville renten i forhold til udlandet falde med et halvt procentpoint, der ville blive større finanspolitisk frihed, der ville blive sparet veksels- og kurssikringsomkostninger på 3,5 milliarder kr. årligt, der ville blive 5-10 milliarder kr. mere til offentlige velfærdsydelse.

Jyllands-Posten konstaterer i sin artikel med overskriften »Det store illusionsnummer«, at der efter det danske nej til euroen endnu ikke er kommet rentestigninger, ligesom de udenlandske investeringer i Danmark fortsat er meget store. Hertil kommer, at finanspolitikken ikke er blevet strammet, sådan som der blev truet med forud for euroafstemningen, men tværtimod lempet, først i forbindelse med vedtagelsen af finansloven for 2001 og senest ved statens indgåede aftaler med kommuner og amter.

Finanseksperter lektor Finn Østrup fra Institut for Finansiering ved Handelshøjskolen i København betegner i JP (den 17. juni 2001) ministeriernes notat som »et absurd notat med vanvittige tal«. Om notatets påstand om sparede veksels- og gebyrudgifter på 3,5 milliarder kr. årligt ved at opgive kronen til fordel for euroen siger Finn Østrup: »Det er problematisk, at man opgiver tal, der formentlig er ti gange højere end de faktiske. Vi er ude på nogle størrelser, der unddrager sig enhver form for troværdighed«. Lektor Finn Østrup stiller et stort spørgsmåls-

tegn ved sagligheden af beregninger i ministeriernes notat. Det samme gør Jyske Banks chef-økonom Klaus Kaiser, der betegner notatet som »et politisk indlæg«.

Svar (10/7 01)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Finansministeriet og Økonomiministeriet har bl.a. til opgave at vurdere den økonomiske udvikling samt konsekvenserne af ændringer i den økonomiske politik eller rammerne herfor. Dette gælder også spørgsmålet om dansk deltagelse i euroen. Ministerierne løser efter min opfattelse deres opgaver på fuldt tilfredsstillende vis.

Med hensyn til det i spørgsmålet omtalte notat kan i øvrigt henvises til svarene på spørgsmålene nr. S 3063 og S 3065 stillet af Frank Dahlggaard, af hvilke bl.a. fremgår, at der er taget udgangspunkt i en mellemfristet modelfremskrivning til 2010 efter de sædvanlige principper og gjort rede for de anførte forudsætninger om bl.a. rentespænd og vekselomkostninger.

Spm. nr. S 3191

Til justitsministeren (6/7 01) af:

Frank Dahlggaard (UP):

»Mener ministeren, at embedsmændene i Økonomiministeriet har overholdt deres sandhedspflicht, da de forud for euro-folkeafstemningen sidste år udarbejdede den såkaldte Lise Nørgaard-pjece »Hvad er forskellen?«

Begrundelse

I den »redegørelse om visse spørgsmål i forbindelse med embedsmænds rådgivning og bistand til regeringen og dens ministre«, som Justitsministeriets Lovafdeling har udarbejdet, og som ministeren har oversendt til Folketinget den 28. juni 2001, fremgår det, at embedsmænd, når de bistår deres ministre, skal opfylde fire kriterier:

1. Holde sig inden for gældende ret,
2. opfylde sandhedsplichten,
3. opfylde kravet om faglighed, og
4. være partipolitisk neutrale.